

JEZTE A PIJTE A POSÍLEJTE SI DÁRKY

(Krnov, 28.4.2024)

I.čtení: Nehemjáš 8,1-12

II.čtení: Skutky apoštolů 2,41-47

Co nám přináší nedělní návštěva v kostele? Co pro nás znamená, když slyšíme Slovo Boží, když čteme z Písma, když posloucháme kázání? Jak se nás to dotýká? Pohne to nějak s naším životem?

Sestry a bratři, to jsou otázky, na které nám mohou odpovédět přečtené texty:

Nejprve ten starší.

V knize Nehemjášově se nacházíme v situaci, kdy se do Jeruzaléma vrátila skupina navrátilců z Babylóna, vedená královským číšníkem Nehemjášem. Doporučuju vám ten příběh si přečíst – je to docela dobrodružné čtení.

Jen ve zkratce: Nehemjáš se narodil v exilu, více než sto let po dobytí Jeruzaléma Babylonským králem Nebúkadnesarem. Žil v Persii a vykonával docela odpovědný úřad na královském dvoře – byl královským číšníkem. Ale když jednou slyšel o situaci, jaká vládne v jeho domovině, rozhodl se opustit své postavení a vydal se – s královým svolením a podporou – obnovit Jeruzalém.

V knize Nehemjášově se popisuje, jak s hrstkou věrných makali na opravě hradeb, za velkého odporu nepřátel, nejdříve skrytého, ale později naprosto neskrývaného – dokonce se tam píše, že stavěli a v jedné ruce měli zednickou lžíci a ve druhé meč...

V tuto chvíli je dílo už hotovo, přesněji hradby jsou hotovy, a oni si mohou na chvíli oddechnout pod jejich ochranou. Po adrenalinových dnech těžké roboty mají chvíli pauzu.

Trochu mi to připomíná stvoření světa, kdy si Pán Bůh taky oddechnul teprve, když všechno bylo hotovo... I Judejci tady měli svůj den odpočinku, poté, co znovustvořili Jeruzalém.

Představte si, že oni tento den odpočinku strávili od svítání až do poledne na náměstí posloucháním Božího Slova.

Když si uvědomím, jak těžké nám je někdy udělat si čas na jednu hodinku v neděli... případně jednu přes týden na biblickou hodinu, modlitebni nebo mládež... říkám si, že byli opravdu odhodlaní a že pro ně evidentně to Slovo mělo velký význam. Stálo jim za to stát od svítání do poledne někde na slunku pod lešeníčkem a poslouchat předčítání z Písma a levitské výklady. Přitom ani neměli tyhle naše pohodlné lavice, aby se posadili! Bylo to pro ně evidentně moc důležité.

Stáli tedy a poslouchali, a to, co slyšeli, se jich dotklo. Nevíme, co přesně četli. Předčítali z knihy Zákona Mojžíšova. To je velmi široký pojem. Určitě by se nepodařilo přečíst za dopoledne celý Zákon, a už vůbec ne s výkladem. Nevíme, která část pro ně byla tolik osobní, že se při ní rozplakali. Jestli zpráva o stvoření, příběhy praotců, historie vyvedení z Egypta, zápasy putování pouští, dar Božího Zákona nebo neustálé odpadání Izraele od Boha a stále nové nepochopení Boží lásky...

V každém případě je to ovšem oslovilo, ať už to bylo cokoli. Rozplakali se. Byli zasaženi v hloubi srdce. Ti drsní mužové a ženy (i ty jsou jmenovitě uvedeny mezi obnoviteli a obránci města), kteří ubránili Jeruzalém proti proradným nájezdníkům, tady brečí.

Snad i toto známe z vlastní zkušenosti: Boží Slovo dokáže člověkem zamávat, otřást naší sebejistotou a sebespokojeností. Boží Slovo ukazuje náš život v jasném světle, Boží Slovo odhaluje naše špatnosti a chyby. Boží Slovo dokáže člověka přivést k lítosti.

Když kněží a vykladači viděli lidi plakat, začali je utěšovat. A to opět pomocí oněch knih Zákona. A vysvětlují jim, že Pán Bůh jim nedal svůj Zákon proto, aby je zdeptal, ale naopak, aby jim přinesl radost a naději do dalších dnů. Vyzývají lid, aby neplakal, ale naopak se radoval z Boží blízkosti a lásky.

Boží zvěst není nadarmo nazývána evangeliem, tedy dobrou zprávou! Není rozhodně jen informací o tom, co všechno jsme pokazili, škodolibým připomenutím, jak jsme neschopní a hříšní, případně ujištěním, že jsme všichni propadli peklu. To bychom zůstali někde na půl cesty. To vše je sice pravda, ale k tomu patří ještě to hlavní – totiž že Pán Bůh nám rozumí, že Pán Bůh je milosrdný a slitovný, že Mu na nás záleží dokonce natolik, že obětoval vlastního Syna, aby pro nás získal odpuštění a vykoupení.

Jistěže toto ještě ve Starém Zákoně nebylo tak jasné jako dnes. Ale už tehdy Izraelci věděli, že Hospodin je vysvobodil z Egypta, Hospodin je vyvedl z Babylonského vyhnanství a Hospodin jim

daroval svůj Zákon jako projev veliké přízně a lásky. Hospodin to byl, kdo jim pomohl přesvědčit krále Artaxerxa, aby jim dovolil opravit město jejich otců. Hospodin to byl, kdo je posilnil proti všem nepřátelům. Hospodin je Zachránce, blízkost Hospodinova (reprezentovaná zde Zákonem) je důvodem k radosti. Nemají brečet, mají oslavovat Hospodina!

Ta radost má mít docela hmatatelné projevy: Mají jíst tučná jídla a pít sladké nápoje. No, nevím, co na tuto výzvu řeknou naši nutriční poradci;-), ale je pravda, že odpradávná ke všem slavnostem patří dobré jídlo a dobré pití. Připomenutí Božího Zákona je radostná slavnost. Má se tedy slavit se vším všudy.

Možná se nám zdá, že se to s tím radováním nemá přehánět, že pro křesťana je příhodnější lítost, ztrápený výraz a ušlápnuté vystupování. Tak by to odpovídalo naší slabosti a hříšnosti. Ale tady nejde v tuto chvíli o naši neschopnost, nýbrž o Boží milost, Boží slávu a velikost! A té odpovídá radostná slavnost. Pokud bychom svou víru zbavili radosti, urážíme Boží dobrotu a velikost!

Proto ti, kdo lidu předčítají Zákon, jim vysvětlují, že nemají plakat, ale radši mají jásat a radovat se z Hospodina.

A tak se lidé dali do vaření pořádného slavnostního jídla, a pustili se do jídla a pití. Tak jako my po bohoslužbách utíkáme chystat nedělní oběd a radujeme se z rodinného společenství.

Ovšem překvapivě to ještě pořád není všechno! Nehemjáš lidi vyzval: „Jezte tučná jídla, pijte sladké nápoje a pošlete dárky těm, kdo nic nemají!!!“

Sestry a bratři, celé Písmo svaté je prostoupeno takovouto solidaritou s těmi, kdo nic nemají. Od samého začátku je zdůrazněno, že lid Boží nese zodpovědnost za slabé, chudé a nemohoucí. Od už zmíněného vyjítí z Egypta, kde se měli podělit o beránka se sousedy, kteří žádného neměli, přes Zákon, který vždy pamatoval na vdovy a sirotky nebo na zchudlé a pocestné, až po Izajášova proroctví o pravém půstu, který znamená lámat svůj chléb hladovému, obléknout nahého a přijímat do svého domu ty, kdo jsou bez přístřeší.

A tím více Nový Zákon, kde sám Ježíš říká, že Jej samého přijímáme, když sytíme hladové, napojíme žíznivé, navštívujeme vězněné a nemocné, oblékáme nahé a staráme se o lidi na cestách.

K Hospodinovým slavnostem vždycky patří všimnout si těch, kdo se nemají tak dobře jako my sami, a nezapomínat na to, že je kolem mnoho strádajících a trpících.

Sestry a bratři, mám dojem, že tady máme velikou rezervu, veliký nedostatek... umíme dobře plakat nad sebou... někdy se umíme radovat nad Božím Slovem... ale umíme se taky o své radovánky a slavnosti podělit s chudými a nemajetnými?

Izraelci se radovali z Božího Slova, slavili, jedli a pili a posílali si dárky, protože pochopili slova, která jim byla zvěstována! Taková je reakce, když porozumíme Božímu Slovu. Radost ze spásy a soucit s druhými.

Přesně tak reagovali i ti, kdo slyšeli o několik set let později kázání apoštola Petra o Ježíši Kristu Spasiteli. Byli spolu, radovali se, lámali chléb a dělili se o jídlo s těmi, kdo neměli nic. Tak kniha Skutků ukazuje účinek porozumění evangelium. Ti, kteří přijali Slovo, se přidali k rodící se církvi, radovali se a dělili se o to, co měli.

Porozumění Božímu Slovu vytváří společenství. Společenství jiné než ty, které stojí na vydělávání peněz nebo na snaze dosáhnout nějakého vysokého cíle, nebo i ty, které se snaží druhým znechutit život a zabránit jim v dobrém díle (jako protivníci Nehemjášovi bránili v obnově Jeruzaléma). Porozumění Božímu slovu vytváří společenství lásky, radosti, naděje a spravedlnosti.

A tak nám všem přeju, abychom dnes, až se rozejdeme, byli naplněni touto radostí z Božího Slova a soucitem k trpícím, abychom řádně podle evangelia oslavili Boží den odpočínutí a den Kristova vzkříšení – dobrým jídlem a dobrým pitím... a dobrou službou potřebným.

Pane Bože,

Děkujeme Ti za Tvé Slovo, které rozdává radost.

Ano, usvědčuje nás z našich neschopností a hříchů,

Ale ještě víc dosvědčuje Tvé milosrdenství, Tvé odpuštění a Tvou lásku k lidem a ke Tvému stvoření.

A tak Tě s radostí v srdci chválíme a oslavujeme Tvou svatost a dokonalost.

A taky se chceme o svou radost podělit s těmi, kteří jsou na tom hůře než my sami. Pane, otevírej nám oči i srdce, ať vidíme potřebné kolem sebe a ať dokážeme nacházet správné cesty, jak je podpořit.

AMEN